

P o s u d e k

diplomové práce Moniky Klucové

na téma : „Principy dědického práva v českých zemích do jeho kodifikace v roce
1811“

75 stran

Za cíl práce si autorka vytkla hlouběji prozkoumat historický vývoj a historické souvislosti dědického práva na našem území, které předcházely Všeobecnému občanskému zákoníku z roku 1811. Je otázkou zda tento cíl naplňuje její kompilace pořízená převážně z platných učebnic čs. právních dějin, na mnoha místech parafrázuje jejich text, na jiných místech na ně odkazuje.

Téma práce je vzhledem k vydání nového občanského zákoníka České republiky mimořádně aktuální. Podle běžných učebnic právní historie předkládá na několika stránkách autorka heslovitý přehled institutů starověkého dědického práva římského, aby přešla od strany 14 k výkladu o předstátní společnosti Slovanů a o počátcích jejich práva v říši Velkomoravské. Dále, opět s povrchním přístupem, zařadila výtah učebnicových textů o základních, běžně známých informacích k členění právního řádu ve středověku. Při zjednodušeném výkladu se nevyhnula nepřesnostem, nevysvětlila některé pojmy, s nimiž operuje, např. „stavovské třídy“, vypustila také orientační časové údaje např. na str. 19.

Odkud vzala tvrzení, že Statuta Konrádova jsou nejstarším českým zákoníkem? Infantilně působí v diplomové práci špatné skloňování názvu tohoto našeho historickoprávního dokumentu.

V kapitole Systém středověkého práva píše o Vladislavském zemském zřízení ale i o Obnoveném zřízení zemském. Ví autorka, kdy končí epocha středověku? Parafráze učebnicových textů pokračují na dalších stránkách výkladu o městském právu a právu vrchnostenském.

Po formální stránce autorčin text dokládá její tvůrčí a studijní schopnosti, které však v posuzované práci uplatnila jen velmi málo. Alespoň některé ze zkoumaných dílčích otázek mohla analyzovat podrobněji, zkoumat důvody konkrétní úpravy v konkrétní době apod. Mohla také pracovat přímo s textem

historických zákoníků, o kterých referuje, tedy využít juristickou a právněhistorickou metodu. Edice pramenů – zákoníků zemského a městského práva jsem nenašel ani mezi „zdroji“, jejichž soupis je připojen na posledních stranách práce.

Práce jako celek přehlednou informaci o vývoji dědického práva poskytuje a vytčený cíl uvedený na str. 4 částečně naplňuje.

DOPORUČUJI obhajobu, její kladný výsledek bude záviset na úspěšném ústním doplnění pasáží textu, které si autorka může předem připravit. Mimo jiné může uvést edice pramenů českého zemského práva.

V Praze 19. listopadu 2013

Doc.JUDr. Ladislav Soukup, CSc.